

M. S

329

225 B.

265 M.S. ~~329~~

പദ്യമാലിക.

മൂന്നാം ഭാഗം.

77

MS 203

പ്രസാധകന്മാർ

എം. രാജരാജവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്,
എം. ഐ., ബി. എൽ.,
പന്തളം, കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

പ്രകാശകൻ,

തോമസ് പോൾ ബി. ഐ.

വിദ്യാവിലാസം പ്രസിദ്ധീകരണശാല,
തിരുവനന്തപുരം.

1916.

Copy right reserved.]

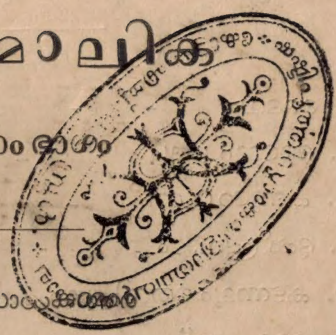
328

664

പദ്യമാലിക

മൂന്നാം ഭാഗം

പ്രസാദകൃഷ്ണൻ

എം. രാജരാജവർമ്മയ്യരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
എം. എ., ബി. എൽ.
പന്തളം കേരളവർമ്മയ്യരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

പ്രകാശകൻ
തോമസ് പോൾ, ബി. എ.

വിദ്യാവിലാസം പ്രസിദ്ധീകരണശാല
തിരുവനന്തപുരം

(Copy-Right Reserved)

CONTENTS

വിഷയസൂചി.

	പുറം
൧. ദൈവം	൩
൨. അമ്മേപ്പക്ഷം	൪
൩. കണ്ടുവോ നീ?	൫
൪. ഭുജ് പ്രവാദം	൬
൫. കടന്നലും തേനിച്ചയും	൮
൬. ഒരാപത്തു്	൧൦
൭. അറിവു്	൧൧
൮. കാട്ടാളൻ	൧൨
൯. മന്ത്രി ചന്തയിൽ പോയതു്	൧൩
൧൦. ജലം	൧൫
൧൧. ഒരു തക്കം	൧൬
൧൨. വാങ്ങാധുതും	൧൮
൧൩. പയ്യപ്പയ്യെ	൧൯
൧൪. ബാലലീല	൨൦
൧൫. ചിന്തിക്കാരൻ	൨൨
൧൬. ഐകമത്യം	൨൪
൧൭. കള്ളനെ കിള്ളൻ പിടിക്കും	൨൬
൧൮. വായു	൨൮
൧൯. ഒരു വഞ്ചിപ്പാട്ടു്	൨൯
൨൦. ദിനചയ്യ	൩൦

പദ്യമാലിക

മൂന്നാം ഭാഗം

എ. ദൈവം

നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചു വേണ്ടുന്ന
നന്മ നല്കുന്ന ദേവനെ
നന്മനം ചേർത്തു നാമോർത്താൽ
തിന്മയെല്ലാമകന്നുപോം.

പകലും രാവുമെന്നല്ല
മഴയും വേനലും ക്രമാൽ
പിഴ പററാതെയിവണ്ണ-
മഴകിൽ ചേപ്പതാരുവാൻ?

മലയും പല സസ്യങ്ങൾ
വിളയും നല്ല ഭൂമിയും
നിലവും നദിയും നിത്യം
നിലനിൽക്കുന്നതേതവൻ?

പാലിക്കും ദേവനിൽ തെല്ലു-
പോലും ഭക്തി പെടാത്തവൻ
കാലിക്കൂട്ടത്തിനേക്കാളും
കേവലം നന്ദി കെട്ടവൻ.

ഉലകിൽദ്രൈവ്യമോടെന്നും
വലയാതെയിരിക്കുവാൻ
കുലദൈവത്തോടത്ഥിച്ചാൽ
ഫലമുണ്ടായിടും ദൃഢം.

൨. അമ്മേപ്പക്ഷം.

അമ്മേപ്പക്ഷമെന്നിക്കാണേററം
ചുമാതല്ലേ ചൊല്ലീടുന്നു;
ഉമ്മകൾ തന്നാൽ മാത്രം പോരാ
തിന്മാനുള്ളതുമേകീടേണം.

രാമൻകുട്ടി പറഞ്ഞതു കേട്ടാ-
രുക്മിണിയോടിയടുത്തുടനോതി:—
അമ്മേപ്പക്ഷമെന്നിക്കാണേററം
സമ്മാനങ്ങളെനിക്കു തരേണം.

കണ്ടും കേട്ടുമിരുന്നൊരു ജാനകി
മിണ്ടാതങ്ങു കടന്നുടനപ്പോൾ;
പാണ്ടി കളിക്കാൻ മാങ്ങ പഠിക്കാൻ
മണ്ടിനടന്നു രാമൻകുട്ടി.

പല്ലാങ്കുഴിയും പാറയുമായി-
ട്ടെല്ലാവരുമായ് തർക്കമിണിയാടി;
നല്ലൊരു ജാനകി കുന്നിനു വെള്ളം
പുല്ലം നൽകീ തുത്തു പുരകൾ;

ചെറുപൈതലിനും പാലു കൊടുത്തു
കരയാതാക്കിത്തൊട്ടിലുമാട്ടി;
പറയുവിനാക്കാണമ്മേപ്പക്ഷം
മുറ വാങ്ങീടാൻ സമ്മാനത്തെ?

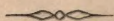
൩. കണ്ടുപോ നീ?

കാമുകിൻമാലയെക്കണ്ടുപോ നീ?
നേർമ്മണിക്കാറ്റിലങ്ങോടിടുന്നു;
നേർമ്മന്റ പൂണ്ടൊരു താതനെക്കാണവേ
ദുർമ്മദമേറിയ പിള്ളരെപ്പോൽ.

മിന്നുമിമ്മിന്നലും കണ്ടുവോ നീ?
 വന്നിടും മുന്നുമേയോടിടുന്നു;
 മന്നവൻതന്നുടേ മുന്നം വരുനോരു
 കന്നം തിരിഞ്ഞവരെന്നപോലെ.

പേമഴച്ചാറലും കണ്ടുവോ നീ?
 ഭൂമിതൻ തുമയേ നീക്കിയല്ലോ!
 കേമനാണെന്നു നടിച്ചുഞെളിയുന്ന
 ശിമയായുളളൊരു ബാലകൻപോൽ.

പുത്തൻ മഴവില്ലു കണ്ടുവോ നീ?
 നേതൂപോകുന്ന പൊടുന്നിനവെ;
 ധൂർത്തരായുള്ള മനുഷ്യർക്കു വന്നിടും
 വിത്തം തുലഞ്ഞിടുമെന്നപോലെ.

൪. ദുഷ്പ്രവാദം.

ചോദിച്ചു പോൽപ്പണ്ടിതു കൊണ്ടൽവണ്ണൻ
 തദാ കൊടുത്തില്ലിതു യാദവൻ താൻ;
 കല്പാൻ മടിക്കുന്ന തരം വരുമ്പോൾ?
 കണ്ടാലിരക്കുന്ന ജനങ്ങളുണ്ടോ

ചെറുപ്പകാലങ്ങളിലുള്ള ശീലം
 മറക്കുമോ മാനുഷരുള്ള കാലം?
 കാരസ്തൂരത്തിൻ കുരു പാലിലിട്ടാൽ
 കാലാന്തരേ കയ്യു ശമിപ്പതുണ്ടോ?

രത്നം നശിക്കുന്നതിനല്ല വേദം
 യത്നത്തിനാലായവനത്ഥമുണ്ടാം;
 സ്വമന്തകം കാരണമെത്രകഷ്ടം
 ക്ഷമാരനംകൂടെ മരിച്ചതല്ലോ!

ധനങ്ങളുളളോരിനി വേണ്ടതിപ്പോ-
 ളെന്നിങ്ങു തോന്നുന്നതു ഞാനരയ്ക്കാം;
 ഇദ്രിക്കിൽനിന്നാശു കടത്തിവെപ്പോ-
 നദ്യോഗമദ്യൈവ തുടന്നിടേണം.

ഉച്ചയ്ക്കു കുത്തിക്കുവരുന്ന ദിക്കിൽ
 വെച്ചേക്കു നന്നോ ധനധാന്യമെല്ലാം?
 ഇത്യാദി ദുർഭാഷണഘോഷമപ്പോ-
 ഉത്യന്തമുണ്ടായിതു പാരിലെല്ലാം.

മുമ്പിൽഗ്ഗമിച്ചീടിന ഗോവൃതന്തേറ
 പിമ്പേ ഗമിക്കും ബഹു ഗോക്കളെല്ലാം;
 ഒരുത്തനാണ്ടാക്കിന ദുഷ്പ്രവാദം
 പരത്തുവാനാളുകളുണ്ടസംഖ്യം.

(ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം.)

൫. കടന്നലും തേനീച്ചയും.

കടന്നൽ നടകൊള്ളുമ്പോൾ

കടന്നു മധുരമക്ഷിക;

തടഞ്ഞുനിത്തിച്ചോദിച്ചു

കടന്നലതിനേർടുടൻ:—

‘ചങ്ങാതീ! ചൊല്ലുകെന്നോടു

മങ്ങാതിങ്ങുടനത്തരം;

നിങ്ങളേപ്പോൽച്ചിറകിനു

ഭംഗിയുണ്ടു നമുക്കെടോ!

‘കണ്ടാലുമുണ്ടു സൌന്ദര്യം;
മിണ്ടുകില്ലാരുമെങ്കിലും;
കൊണ്ടാടും നിന്നെയെല്ലാരും
കണ്ടുകൂടെന്നയാർക്കുമേ!

വരുവാനീവിധം ഹന്ത!
കാരണം പുനരെന്നുവാൻ?
വീരവോടുരചെയ്യേണം
വരനാകിയ തോഴരേ!’

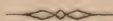
ചെറുതേനിച്ചയതിനോ-
ടുരചെയ്തുടനത്തരം:—
‘വീരനാം തോഴരേ! കേൾക്ക
ശരിതന്നെയതൊക്കെയും;

എങ്കിലും, നിങ്ങളെപ്പോലെ
സങ്കടം നശിക്കിടും തൊഴിൽ
എങ്കലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ
പെൺകിടാവു വെറുത്തിടും.

സാധുവായ് ഞങ്ങളെല്ലാരും
ബാധ ചെയ്യാതിരുന്നിടും;
മധുവും ശേഖരിച്ചിടും
ബോധിച്ചിടുമതാർക്കുമേ.

അതിനാലഴകുണ്ടായാൽ
മതിയാകില്ല തോഴരെ!
മതിയിൽ ഭൃഷ്ട കൂടാതെ
പതിവായ് വേലചെയ്യണം.'

൬. ഒരാപത്തു്.

കാളിന്ദിയിൽപ്പുള്ളിയോടും കളിക്കേണ-
മോളവും കാറും കുറയുമെന്നിങ്ങനെ,
ധീവരന്മാരുടേ വാക്കു കേട്ടങ്ങുസാ
സാവധാനം പുറപ്പെട്ടിതു നൈഷധൻ.

കൂടെപ്പുറപ്പെട്ടു പത്തുനൂറാളുകൾ
ഓടും കരേറീ കുമാരനും കൂട്ടവും;
ഓടിയും തോണിയും വഞ്ചിയും വള്ളവും
കൂടിപ്പലതുമിറക്കിപ്പുതുക്കുവേ;

തണ്ടായവും നല്ല പാട്ടും കഥകളും
കൊണ്ടാടിയോടിത്തുടങ്ങീ മഹാജലേ.

കെല്ലോടുനേരേ നടുക്കടുക്കും വിധൗ
സ്വപ്നമഴക്കാറു കൊണ്ടു നഭസ്സുപലേ.

ഓളങ്ങൾ പൊങ്ങിത്തുടങ്ങീ പതുക്കുവേ
കാളിന്ദിയൊന്നു പകൺ തദന്തരേ.

ആകാശമൊക്കെപ്പരന്നു മഴക്കാറു-
മാകാ നമുക്കിന്നു പോകെന്നു തങ്ങളിൽ,
ഘോഷം തുടങ്ങീ മരക്കലത്തിൽ തദാ
വേഷം പകൺ കാണായി കാളിന്ദിയും;

കീഴ് മേൽ മറിഞ്ഞു വരുന്ന തിരകളിൽ
 കാണാൻ കുറഞ്ഞു മരക്കലക്കൂട്ടവും;
 വിങ്ങുന്ന കാറ്റോറ്റുപൊട്ടിപ്പടവുകൾ
 മുങ്ങിത്തുടങ്ങി മരിച്ചു പല ജനം.
 നക്രങ്ങൾ വന്നു വിഴുങ്ങിത്തൊരുവിധം,
 ചക്രച്ചുഴപ്പിൽ പതിച്ചിത്തൊരുവിധം,
 വെള്ളം കുടിച്ചു തടിച്ചിത്തൊരുവിധം,
 വള്ളത്തിൽ മുട്ടിത്തകന്നിത്തൊരുവിധം,
 ഏതും ജലത്തിൽ വിപത്തിനെ പ്രാപിച്ചു
 നീന്തിക്കരേരിപ്പണിപ്പെട്ടൊരുവിധം.

(ശിവചുരങ്ങം)

൭. അറിവ്.

അന്നന്ന ചെയ്യേണ്ട കായ്ക്കങ്ങളെല്ലാം
 അന്നന്ന ചെയ്യേണമെല്ലാക്കിടാങ്ങൾ;
 പിന്നെന്നുവെച്ചിടിലൊന്നിച്ചു ചേരും
 നന്നായ് നടത്താൻ പ്രയാസം വരും മേൽ.

ഇന്നുള്ള പാറം പഠിക്കാതെ പോയാൽ
 പിന്നീട്രിരട്ടിയ്ക്കിരട്ടിയ്ക്കുമെല്ലാ;
 ഒന്നും പഠിക്കാത്തതിന്നൊപ്പമാകും
 വന്നീടുമെന്നത്തലുൾത്താരിലേററം.

എന്നല്ല നന്നായ് ഫലിക്കേണമെങ്കിൽ
 തോന്നുന്നപോലങ്ങു ചെയ്തീടിലാകാ;
 മനോഹരമേഴക്കുമൊന്നുപരിത്തം
 വന്നീടുവാൻ മാഗ്ഗ്മെന്നും ധരിക്ക.

കന്നേരവാൻ നൽകളിയാട്ടുവാനും
 വന്നീടുമെല്ലാരുമല്ലാസമോടേ;
 എന്നും നമുക്കുള്ള കൂട്ടാളിയായി
 ചൊന്നീടുകാരെന്ന ബോധം വെടിഞ്ഞാൽ.

വ. കാട്ടാളൻ.

ചെമ്പിച്ച താടിയും, മീശയും, കേശവും,
 വമ്പിച്ച കൈകളിൽ വില്ലും ശരങ്ങളും,

ചെമ്പരത്തിപ്പൂക്കണക്കെ നേരത്തുള-
 മമ്പിളിപോലെ വളഞ്ഞുളള പല്ലുകൾ,
 അഞ്ചുനവതം പോലെ ശരീരവും,
 ഗുണോപലംകൊണ്ടു കോത്തുളള മാലകൾ
 കണ്ണുരമാന്തടെ കുന്ദത്തടങ്ങളെ-
 ബ്ദഞ്ചുനംചെയ്യങ്ങതിൽപ്പെട്ട മുത്തുകൾ
 അഞ്ചുസാ കത്തിത്തുളച്ചു കോത്തങ്ങനെ
 സഞ്ചാരമായുളള മാലാകലാപവും,
 മഞ്ഞക്കുറികളും മായൂരപിഞ്ചരവും
 മഞ്ചാടിമാലയും മാറിപ്പലതരം,
 ഉച്ചത്തിലുളളോരു കണ്ണനാദങ്ങളും,
 മെച്ചത്തിലുളളോരു വില്പഭാവങ്ങളും,
 കച്ച കെട്ടിച്ചില തൊങ്ങലും വാലുമി-
 ട്ത്രുന്തഘോഷമാം വേഷം ഭയങ്കരം.

(കണ്ണൻ നമ്പിയാർ)

൩. മന്തൻ ചന്തയിൽ പോയതു്.

ചന്തയിൽ പോകുവാൻ
 തന്തയേ വേർപെട്ടു
 മന്തനായുള്ളോരു കൊച്ചുപയ്യൻ
 നന്നായ കന്നിനെ-

യൊന്നിങ്ങുരുത്തിലിൽ-

നിന്നുശിച്ചിട്ടുൻ കൊണ്ടുപോയിടിനാൻ.

പോയിട്ടും നേരമേ

‘നായിനെക്കൊണ്ടു നീ

പായുന്നതെങ്ങോ?’ എന്നൊരുത്തൻ.

‘പട്ടിയല്ലിങ്ങോ!

കുട്ടിയാം പയ്യിനെ

ചട്ടമായ് വില്ക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നു ഞാൻ’.

പയ്യന്റെ വാക്കിതു

പയ്യെപ്പറഞ്ഞതു

പൊയെന്നു ചൊല്ലിനാൻ മറെറാരുത്തൻ.

‘കൊമ്പുകളില്ലയോ

കൊമ്പിപ്പശുവിനെ-

ന്നമ്പർകോൻ വേണ്ടോ! ചൊല്ലുവാനും;

കോവർകഴുതയെ-

നേവനും ചൊല്ലിട്ടും

നേർവരും കാതുകൾ കണ്ടുവെന്നാൽ’.

‘ആടിനെക്കണ്ടിട്ടു

മാടിതെന്നാതീട്ടു

മേടിച്ചിട്ടും മണ്ടനാരുണ്ടു ഭൂമിയിൽ?’

ചൊല്ലിനാനിത്തരം

കെല്ലനായുളളാരു

ചില്ലറക്കാരനാം വേറൊരുത്തൻ.
 കണ്ടപേരൊക്കവേ
 കണ്ടതു ചൊല്ലിട്ടു
 കുഞ്ഞിതം പൂണ്ടൊരു കൊച്ചുപയ്യൻ
 വേണ്ടതെന്താണെന്നു
 കൊണ്ടിടാതുളളിലും
 കണ്ടമാനം വിലയ്ക്കു കിനാൻ കന്നിനെ.
 മണ്ടനായിടുകിൽ-
 ചെണ്ടകൊട്ടിച്ചിടും
 വീണ്ടുമങ്ങിണ്ടലും വന്നുകൂടും.

൧൦. ജലം.

ഉലകിൽക്കണ്ടിടുനോരു സകലത്തിനുമെത്രയും
 പരമാശ്രയമായിട്ടു ജലമൊന്നാണു നിണ്ണയം.
 വെള്ളമില്ലാതെയിബ്ബമിക്കുള്ളിലുള്ളവയൊന്നുമേ
 തെല്ലു പോലും വളർന്നിടുന്നില്ല സർവാശ്രയം ജലം.
 കിണറും, കുളവും, തോടും, പുഴയും, നല്ല പൊയ്ക്കയും,
 പെരുതാം കായലും, കൂററൻ കടലും വെള്ളമല്ലയോ ?
 ജലമില്ലാത്ത ദിക്കാന്നാൽ വലയും നമ്മളൊക്കെയും
 പല നന്മകൾ ചേന്റാലും ഫലമില്ലാതെ തീർന്നിടും.

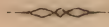

ശുദ്ധമാം ജലമാരോഗ്യവർദ്ധനയ്ക്കും സുഖത്തിനും
 മുഖ്യമാം ഹേതുവെന്നായ് നാമുൽക്കർഷ്ഠത്തിൽ ധരിക്കണം.

ചൂടെഴും വെയിൽകൊണ്ടേററമാടൽ തേടുന്ന ജീവികൾ
 കേടകുന്ന ജലത്താലേ ഗാഢം സമ്പ്രീതരായിട്ടും.

അഴൽ ചേർക്കുന്നവൻ താപമൊഴിയുന്നതിനായ് പ്പരം
 മഴ പെയ്യുന്നതും ശുദ്ധി തഴുകും ജലമല്ലയോ ?

തെളിവും ശുദ്ധിയും പൂണ്ട ജലമുള്ളൊരു പാപ്പിടം
 ഉലകിൽ സുഖവും ദേഹബലവും ചേർക്കമാർക്കുമേ.

൧൧. ഒരു രത്നം.

മത്തൻകായുടെ വിത്തുകളിൽ
 പത്തേണ്ണത്തെയൊരിക്കൽ
 കയ്യാലയുടെ കീഴരികിൽ
 പയ്യൻ കൊണ്ടു വിതച്ചു.

മുള വന്നല്ലോ ചെറുനാളിൽ
 വളവും വച്ചുകൊടുത്തു
 വെള്ളം കോരി പ്രതിദിനവും
 വളമി വളന്നുതുടങ്ങി.

പറിക്കേറിവളന്നല്ലോ
മുറിവരുനൊരു വള്ളി
മരൊരു നാളിൽ കയ്യാലക്ക-
ങ്ങേറുപിടിച്ചു പടന്നു.

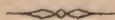
വേലി കടന്നിട്ടനുന്റേറ
നിലമാന്റീടുന്നളവിൽ
നലമൊട്ടു പൂക്കൾ വിരിഞ്ഞു
ചിലതവ കായായ് തീർന്നു.

കുന്നിക്കായ വിളഞ്ഞപ്പോൾ
ചെന്നു പരിക്കാൻ പയ്യൻ.
അന്നടനോതിയയൽക്കാരൻ
'തന്നിടുകില്ലാ' എന്ന്.

'നട്ടു വളത്തിത്തണ്ണീർ കോരി-
ക്കപ്പുപ്പെട്ടതു ഞാനല്ലേ ?
തിട്ടു ഫലമിന്നെന്നുടൊ,
പിട്ടു പറഞ്ഞിടൊല്ലേ!'

ബാലനിവണ്ണം ചൊന്നപ്പോൾ
ബലമൊട്ടു ചൊന്നാനയൽവാസി :—
'നീലമിതു നിന്റേറതല്ലല്ലോ
ഫലമിതിലല്ലോ നില്ക്കുന്നു.'

ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു തക്കത്തി-
 നെങ്ങനെ വേണം ചെയ്യാൻ
 മങ്ങാതോതുക കുട്ടികളേ!
 നിങ്ങളിലോരോ പേരും.

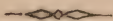
൧൨. വാഴ്വാധ്യായം.

ഉള്ളിൽ സുമധുരമായിട്ടുണ്ടൊരു
 വെള്ളംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞൊരു തേങ്ങ-
 ക്കമതിമധുരം പുറമതി കഠിനം
 ചകിരി ചിരട്ടയതങ്ങിനെ പോട്ടെ;
 നിറമേറീടിന മാമ്പഴമായതു
 പുറമേ മധുര മനോഹരസാരം
 അണ്ടി പുളിക്കുമുള്ളിൽ കഠിനത-
 യുണ്ടൊരു ദോഷമതിന്നും പറവാൻ.

ഉള്ളും മധുരം പുറവും മധുരം
 പുറമെ തോലും കളവാനില്ല
 അങ്ങനെയുള്ളൊരു മുന്തിങ്ങാപ്പഴ-
 മതു കിട്ടുമ്പോഴാശു ഭുജിക്കാം.

ഇങ്ങിനെ തന്നെ കവിതാമാഗ്ഗം
 സംഗതിയെല്ലാം ബോധിക്കേണം.
 ഒന്നും കൂടി പുനരുരചെയ്യാം
 തിങ്ങിന മോദാൽ കേട്ടെന്നാകിൽ,
 രണ്ടും കേടായിട്ടൊരു കൂട്ടം
 ചണ്ടികളെന്നേ പറവാനുള്ളൂ.

(വിദ്യാവിനോഭിനി)

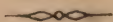

* ൧൩. പയ്യെപ്പയ്യെ.

ഓരോ ഇലകൾ മുളച്ചിട്ടല്ലോ
 മരമായിട്ടു വളന്നിടുന്നു;
 ഓരോ കമ്പുകൾ ചേർത്തിട്ടല്ലോ
 കൂരവികൾ കൂട്ടു പണിഞ്ഞിടുന്നു;
 ഓരോ കാലടി വച്ചിട്ടല്ലോ
 പെരുവഴി ദൂരം പോയിടുന്നു;
 ഓരോ തിരകൾ മറിഞ്ഞിട്ടല്ലോ
 കരയിൽ പരുപരയാണൊരു പാറകൾ
 തീരെ മെഴുക്കൻ കല്ലുകളായത്?
 തെരുതെരെയോരോ തുള്ളികൾ വീണാൽ
 പെരുമഴയായിത്തീരുന്നല്ലോ;
 തരിമണലോരോന്നൊന്നിക്കുമ്പോൾ
 പരമൊരു കുന്നങ്ങുണ്ടാകുന്നു;
 പൊരിയോരോന്നു പരന്നിട്ടല്ലോ
 പാരിൽപ്പെരിയൊരു തീയാകുന്നു;
 ഓരോ പൂവും തേടിപ്പുണി-
 ടോരോ തുള്ളി കവന്നിട്ടല്ലോ
 ചെറുതേനിച്ചുകൾ തേൻകൂട്ടത്തേ
 വിരവൊടു കൊണ്ടു നിറച്ചിടുന്നു;
 ഓരോ കാശും സമ്പാദിച്ചി-
 ടൊരുവൻ വർത്തകനാകുന്നല്ലോ;
 ഓരോ നിമിഷം കഴിയുന്നോരും

നേരം പോകും, കാലം മറിയും,
 സ്മരണദിച്ചിട്ടുണ്ടായും, പിന്നെ
 കൂരിരുൾ കൂടും, പിന്നെയുദിക്കും,
 നിരവധിനാളുകളോരോന്നിങ്ങിനെ
 നരനളവാകും, നരയും കുരയും
 ജരയും വന്നു പരുങ്ങും മുമ്പിൽ
 വരഗുണമേകും വിദ്യകളോരോ-
 ന്നൊരുവിധമെങ്കിലുമുണ്ടായിടാൻ
 ഗുരുവരസേവ കഴിച്ചിട്ടുനോ-
 നരതരഭാഗ്യമിയന്നൊരു ധന്യൻ.

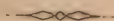

൧൪. ബാല ലീല.

ഒട്ടു വെളുക്കുമ്പൊളുമായും ബാലനെ-
 ഞ്ഞെററന്നു കാലും മുഖവും കഴുകിച്ചു
 ചേലാൻ ഭസ്മക്കുറിയുമണിയിച്ചു
 കാലേച്ചിലമ്പുകൾ ചാലെയുറപ്പിച്ചു
 നാലഞ്ചുവട്ടം തഴുകിക്കുനിവോടെ
 പീലിത്തരിമുടി തന്നിലും ചുംബിച്ചു
 ചാലേ വരുനോരു ചങ്ങാതിമാരോടു
 താലോലിച്ചുണ്ടു കളിപ്പാനയക്കയും;
 അഞ്ചാറുനാഴിക ചെല്ലുന്ന നേർത്തു
 പഞ്ചാരക്കൂട്ടിക്കലനോരു ചോറുമായ്

ചഞ്ചലനേത്രനെക്കാണാഞ്ഞു മാതാവു;
 കൊഞ്ചി വിളിച്ചുണ്ടു നീളെ നടക്കയും;
 പിന്നെയുമുണ്ണികൾ ചങ്ങാതിമാരോടു-
 മൊന്നിച്ചു മുററത്തിരുന്ന കളിക്കയും;
 കണ്ണൻചിരട്ടയിൽ പൂഴി നിറച്ചിട്ടു
 കണ്ണം തുളച്ചുണ്ടുയത്തിപ്പിടിക്കയും;
 മണ്ണു പൊഴിയുന്ന കണ്ടു രസിക്കയും;
 മണ്ണിൽക്കരംകൊണ്ടു നീളേ വരയ്ക്കയും;
 കൊച്ചുകരം രണ്ടും കത്തിപ്പൊടിതന്നിൽ
 പൂച്ചക്കരണം മറിഞ്ഞു കളിക്കയും;
 മെച്ചത്തിൽ നല്ലൊരു പൂഴിച്ചോറുണ്ടാക്കി
 കൊച്ചുകൾക്കെല്ലാം വിളമ്പിക്കൊടുക്കയും;
 ആച്ചെളി മേളിച്ച മേനി വിയക്കയും
 കുച്ചകൊണ്ടാച്ചിമാർ ചെന്നിട്ടു തൂക്കയും;
 മച്ചിലൊളിച്ചു ചിലരങ്ങു പാക്കയും
 മെച്ചം തിരഞ്ഞു കണ്ടുചുത്തിലാക്കയും.

(കുഞ്ചൻ നമ്പിയാർ)

൧൫. ചിന്തിക്കാരൻ.

ചന്തമെഴുന്നൊരു
ചിന്തിക്കാരൻ
ചന്തയിലമരുന്ന
പത്തു തുടങ്ങിന സാധനമനവധി-
യേന്തി വരുന്നല്ലോ!

പെട്ടിയിലുണ്ടു
ചീട്ടികൾ പലതര-
മൊട്ടേറെപ്പട്ടം;
പിട്ടു പറഞ്ഞിട്ടുവെനെ വിളിക്കാൻ
കുട്ടികളോടൊന്നു.

ചൂഞ്ചിരിയോടേ
 തഞ്ചമൊടവനു-
 മഞ്ചെട്ടു കൂട്ടം
 ലേഞ്ചികൾ, ഡപ്പികൾ, ചിപ്പുകൾ, പാവകൾ
 കൊഞ്ചി നിരത്തുന്നു.

പാവകൾ പാത്താൽ
 ജീവനുമുണ്ടെ-
 ന്നവനുമോതീടും
 നാവുകൾ, കണ്ണുകൾ, കൈ, കാലുകളും
 മേവുന്നുണ്ടല്ലോ!

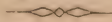
കൊച്ചുകിടാങ്ങളു-
 മച്ഛുന്നരികേ
 മെച്ചമൊടേ ചെന്ന്
 ഇച്ഛ പെരുത്തതു വാങ്ങിച്ചിടാ-
 നൊച്ചയൊടോതുന്നു.

'പട്ടിയെന്നിക്കും
 പട്ടുകളേട്ടനു
 പെട്ടികളുണ്ണിക്കും
 തിട്ടമിവറുകൾ വാങ്ങുകവേണം
 കോട്ടം കൂടാതെ'.

ഇങ്ങനെ കുട്ടികൾ
 തിങ്ങിന മോദാൽ
 വാങ്ങി സാമാനം;
 മങ്ങാതുടനടി ചിന്തിക്കാരൻ
 വാങ്ങിടുന്നല്ലോ.

നാടുകളെല്ലാ-
 മോടിനടക്കം
 മോടിയോടീവിധമായ്,
 പാടുകൾ തീർന്നു ചിന്തിക്കാരൻ
 മേടുകൾ തീർത്തിടും.

കഷ്ടപ്പെട്ടാൽ
 ഇഷ്ടം നേടാ-
 മൊട്ടേറേയെന്ന
 തിട്ടമിതീ'ന്നൊരു പാഠപുരുഷനേ
 കുട്ടികളറിയേണം.

പന്ന. ചെറുകുമാരനും.

വലുമാനപുരത്തിങ്കൽ
 വൃദ്ധനായൊരു വർത്തകൻ
 വർത്തിച്ചു സുതന്മാരോ-
 ടൊത്തു വിത്തം വളർത്തിനാൻ.

സ്വപത്സ്സമൃദ്ധികൊണ്ടുററം
ഡംഭരായ് തീർന്നിതൈവരും
തുമ്പില്ലാതിടയാനായി-
ത്തുനിഞ്ഞാരിവർ തങ്ങളിൽ.

ബുദ്ധി നന്നാക്കുവാൻ മന്ത്ര-
സിദ്ധിയെന്തെന്നു വർത്തകൻ
ചിത്തതാരിൽ നിനച്ചൊക്കും
സൂത്രമൊന്നോത്തു തൃപ്തനായ്.

ഒരു കെട്ടു വെറുംചുള്ളി-
വിറകാശു വരുത്തിനാൻ
അരികത്തമരം പുത്ര-
നിരയോടേവ മോതിനാൻ.

കൂട്ടു വേറിട്ടു ചെന്നിട്ടി-
ക്കെട്ടഴിക്കാതെ ചുള്ളിയേ
പൊട്ടിപ്പോന്നേകുമെൻ കയ്യി-
ലിട്ടിരിക്കുന്ന മോതിരം.

അതു കേട്ടവരും വേഗാൽ
കൊതിയോടതു വാങ്ങുവാൻ
അതിയണം തുടന്നുററം
മതികെട്ടു മടങ്ങിനാൻ.

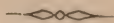
കെട്ടഴിക്കാതൊടി ചീടാ-
ന്നൊട്ടുവൈഷമ്യമെങ്കിലോ
മുട്ടുകില്ലിനിയോരോന്നാ-
യിട്ടെടുത്തിട്ടൊടിക്കുവിൻ.

മനുഷാസാനിതം താതൻ . . .
 ചൊന്ന വാക്കുകൾ കേൾക്കവേ
 ചെന്നോരോ ചുള്ളി കൈക്കൊണ്ടു
 നന്മനമാരെൊടിച്ചുടൻ.

കൃത്യമാമൈകമത്യത്തിൽ
 പത്മമില്ലാതിരുന്നിടം
 പുത്രരോടിത്തരം താതൻ
 സതപരം തതപമോതിനാൻ :—

‘കെട്ടഴിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ
 പെട്ടപാടുകളോക്കുവിൻ
 കൂട്ടുകെട്ടായിരുന്നാലീ-
 മട്ടിലുണ്ടാം ബലം ദൃഢം.’

(ബാലമിത്രം.)

൧൭. കുള്ളനെ കിള്ളൻ പിടിക്കും.

കുഞ്ഞേ ! നീ കരഞ്ഞീടൊല്ലേ
 നൽക്കഥ ചൊല്ലാം
 കുഞ്ഞേ ! നീ കരഞ്ഞീടൊല്ലേ.

പിള്ളരാകും പൂച്ച രണ്ടി-
 ങ്ങളിലുള്ള കള്ളമേറി
 തള്ള പോയ വെള നോക്കി-
 ഞ്ങളിയേറിപ്പരക്കുള്ളിൽ;

കുഞ്ഞേ !

ചാടിയേറിട്ടുറിക്കുള്ളിൽ
മുടി വച്ചുച്ചട്ടി തട്ടി
കട്ടിയായിട്ടുള്ള വെണ്ണ
കട്ടുവല്ലോ ശിഷ്ടമെന്നു.

കുഞ്ഞേ!

തക്തായി തമ്മിലപ്പോൾ
പങ്കിടാനായ്, കുരങ്ങച്ചൻ
ശങ്ക കൂടാതടുത്തല്ലോ
തകരത്തെ ത്രാസമാക്കി.

കുഞ്ഞേ!

പാതിയോരോ കയ്യിൽ വച്ചി-
ട്ടോതിയല്ലോ ചൊക്കുന്നതും
നീതിയായിക്കൊടുത്തിടാൻ
പാതിവേണം നമുക്കെന്നു.

കുഞ്ഞേ!

ഇച്ഛപോലങ്ങെടുത്തിടാൻ
പൂച്ച രണ്ടും സമ്മതിച്ചു;
മെച്ചമോടെ പാതി തിന്നു
പിച്ചലാട്ടം വിട്ടു ചൊക്കൻ.

കുഞ്ഞേ!

രണ്ടു കൈമേലാക്കിയല്ലോ
വീണ്ടുമുള്ളാപ്പാതി വെണ്ണ
കണ്ടിതപ്പോൾ തൂക്കമൊന്നിൽ
വേണ്ടതായിട്ടല്ലമായി;

കുഞ്ഞേ!

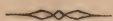
൨൮

ഏറിയേറി വന്നതിനേൽ
മാറി മാറിക്കിട്ടല്ലോ;
നീറിയപ്പോൾ മാറിനുള്ളിൽ
കൂറകന്ന പൂച്ചകൾക്കും.

കുഞ്ഞേ!

മന്നനായ ചൊക്കുന്നാളും
തിന്ന തീൻ വെണ്ണയെല്ലാം;
വിന്നരായി പൂച്ച രണ്ടും
വന്നുചേർന്നു വീട്ടിലും കേൾ.

കുഞ്ഞേ!

൧൮. വായു.

ഇലയും പൂക്കളും കമ്പുമിളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ
ഉലകിൽ തിങ്ങിട്ടും വായുചലനംതന്നെ കാരണം.

എല്ലായ്പ്പോഴും വായു പാരിലെല്ലാ ദിക്കിലുമൊന്നുപോൽ
ഉല്ലാസത്തോടു ചുറ്റുന്നിതല്ലായ്ക്കിൽ വിഷമത്തിലാം.

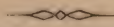
ശുദ്ധവായു ഭവിക്കാഞ്ഞാൽ ബുദ്ധി ദേഹങ്ങൾ കെട്ടുപോം
നല്ല കാരണമേറീടിൽ തെല്ലും രോഗങ്ങളാണിടാ.

ചിഞ്ഞു നാറിക്കിടക്കുന്ന ഭുഷിച്ചുള്ളൊരു വസ്തുവിൽ
പററിപ്പോന്നു വരും വായുവേറൊരു രോഗം പിടിച്ചിടും.

താൻ വസിക്കും ഭവനവും ചുറ്റുപാടുള്ള മിററവും
ഏററവും ശുചിയായ് വീച്ചു പോറ്റിയാൽ സൗഖ്യമാണ്തരം.

രോഗബീജങ്ങൾ ദുഷ്കാരിൻ യോഗമുണ്ടാകിൽ വന്നുപോം
വേഗമിന്നതിനാൽ ദുഷ്ടഭാഗത്തെക്കൈവിടേണ്ടതാം.

ശുദ്ധമാം കാറു നാമേറാൽ സിദ്ധമാം സുഖസൗഖ്യവും
ബുദ്ധിശക്തി ശുഭൈശപയുദ്ധുദ്ധിയും സംഭവിച്ചിടും.

൧൯. ഒരു വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

കാറേറ നല്ല കാറേറ! നല്ല നേർമണിക്കാറേറ!
തകതൈതാം!

വീശീടുക പാശങ്ങളിലേശിന പായിൽ
തകതൈതാം!

വഞ്ചിക്കൊരു തഞ്ചം വരുമഞ്ചുമതപ്പോൾ
തകതൈതാം!

തെറൊത്തു പററും കുര മുററിന വേഗം
തകതൈതാം!

പൂവേ! നല്ല പൂവേ! നല്ല താമരപ്പൂവേ!
വിടികുക നീ!

നന്നായ് പെരുകുന്നിൻ മുകുളായിതു സൂര്യൻ
വിടികുക നീ!

മണ്ടും വരിവണ്ടും വരിയാണ്ടു മുരണ്ടും
വിടികുക നീ!

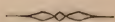
മാറും ചെറുകാറും തവ മുററിയ നീറൽ
വിടികുക നീ!

പക്ഷി! ചെറുപക്ഷി! ചെറു ചിത്തിപ്പക്ഷി!
വരികരിക്കിൽ!

തിന്നാനതിന്നനായിഹ തന്നിടുമന്നം
വരികരിക്കിൽ!

പോയാലൊരു പോയാലരയാലിനു മീതേ
വരികരിക്കിൽ!

കൂട്ടം പല വട്ടം മലവേടർ പിടിക്കാൻ
വരികരിക്കിൽ!

൨൦. ദിനചയ്യ.

പുലരും മുമ്പുണരണ-
മുണന്നാലേററികുണം;
ഇരുന്നാൽക്കണ്ണടച്ചുള്ളിൽ
പുരദൈവത്തെയോർക്കണം.

അമ്മയെക്കാണണം മുവി-
ലച്ഛനെത്തൊഴുതീടണം;
കാണുന്ന ദൈവമാണച്ഛ-
നമ്മമാരെന്നുമോർക്കണം.

മാതാപിതാക്കളില്ലാഞ്ഞാ-

ലേതായാലും സുഖം വരാ-

തായും താതനമാകുന്നതു

ന്യായമായ് കാത്തുകൊള്ളുവോൻ.

സ്നേഹവാത്സല്യമേൽക്കേണം,

ദേഹശുദ്ധി വരുത്തണം,

മോഹം പോലെ പഠിച്ചുള്ള-

തൃഹം ചെയ്യാമ്വെക്കണം.

വെട്ടുക്കുമ്പോൾ കളിയ്ക്കേണം,

വെട്ടത്തുള്ളതുടുകണം,

വെട്ടപ്പിൽ ക്ഷേത്രദൈവത്തെ-

യെട്ടപ്പം തൊഴുതെത്തണം.

കായ്മായ് നിയമം വേണം,

കായ് വിട്ടു കളിയ്ക്കാലാ,

ധൈര്യം വേണം, പഠിയ്ക്കേണ്ടും

കായ്ത്തിൽ ശുദ്ധ വെക്കണം.

പടിച്ചപാറം തോന്നിച്ചു

വെടിപ്പാക്കി ധരിയ്ക്കണം,

ചൊടി വേണം, ചോടുറയ്ക്കും-

പടി തോന്നിച്ചിരിക്കണം.

നേരത്തുണ്ടിട്ടെത്തിടേണം
 നേരത്തേ പാഠശാലയിൽ,
 സൈപരം മുഖിട്ടുപാഢ്യായ-
 ന്നാരണത്താൽ വണങ്ങണം.

പറിക്കുംകൂട്ടർതൻമുമ്പു
 പിടിക്കാനുദ്യമിക്കണം,
 മടിക്കൊല്ലാ, മിഴിക്കൊല്ലാ,
 വെടിപ്പായിട്ടു ചൊല്ലണം.

അറിഞ്ഞുകൊൾവാനാചായ്വൻ
 പറഞ്ഞീടുന്നതൊക്കെയും
 മറപ്പിലാക്കൊലാ നന്നാ-
 യുറപ്പിച്ചുള്ളിലാക്കണം.

(കവന കൌമുദി)

